

1 Petrus 3:17-22

Zoals u waarschijnlijk gemerkt heb ga ik stap voor stap door de 1^e Petrusbrief. En op zich vind ik dat wel leuk om te doen, maar soms kan het ook maar zo gebeuren dat je bij een bijbeltekst uitkomt die je niet zo gauw zou uitzoeken om over te spreken.

Vandaag hebben we zo'n lastige tekst waarvan verschillende uitleggingen mogelijk zijn. We gaan er zo naar kijken. Eerst maar bij het begin beginnen.

De vorige keren hebben we al gezien dat Petrus de lezers oproept om het goede te doen, ook al hebben ze te maken met onderdrukking of lijden dat hen door ongelovigen wordt aangedaan. Vs. 18 wijst nu op het voorbeeld van de Here Jezus. Dit vers is in feite een korte samenvatting van het Evangelie. Christus stierf eenmaal als een rechtvaardige voor onrechtvaardigen om ons tot God te brengen. En dat sterven van Christus was nodig om ons vanwege onze zonden te verzoenen met God. Helemaal waar. Dit vers en heel veel andere verzen in de bijbel getuigen van het feit dat Christus voor ons stierf en zo voor ons de weg vrij maakte tot het hart van de Vader.

Maar omdat dit vers begint met het woordje 'want' staat dit vers niet op zichzelf maar is er een verbinding met het voorgaande vers. Christus is hier in dit vers niet alleen onze verlosser maar ook een voorbeeld. Hij heeft te maken met lijden dat Hem door zondaars werd aangedaan. Het voorbeeld van Christus is dat Hij moest lijden als rechtvaardige, dus goeddoende, en daarmee is Hij ons ten voorbeeld. En die weg hebben de lezers van de brief ook te gaan als zij met lijden te maken hebben.

Het eind van het vers wordt al een beetje moeilijker. Daar wordt van Christus gezegd dat Hij gedood is naar het vlees en levend gemaakt naar de geest. Wat betekent dit? De indruk ontstaat dat het hier over het vlees en de geest van Christus gaat. Zo staat het ook in de Kanttekeningen bij de SV. Het gaat over Christus' menselijke natuur en zijn goddelijke natuur. Maar dan zou de goddelijke natuur van Christus gestorven zijn en later weer opgewekt. Dat lijkt me in strijd met de rest van de Schrift. Persoonlijk spreekt mij een andere uitleg meer aan. Het vlees staat dan niet voor Christus' lichaam maar voor mensen die God hebben tegengewerkt. Door mensen is Jezus ter dood gebracht. En met geest wordt dan niet het tegenovergestelde van het lichaam bedoeld, maar de Heilige Geest. Hij is door de Geest weer opgewekt. Ik zou het woordje 'geest' dan ook met een hoofdletter schrijven (doet de HSV ook trouwens). Dan zegt Petrus hier in dit vers hetzelfde als in zijn toespraak op de Pinksterdag:

Jezus is door wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood (=vlees)....maar God heeft Hem opgewekt (=Geest)....(Hd. 2:23,24).

Dan volgt nu dat lastige 19^e vers:

....in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden.

Dit vers roept een heleboel vragen op. Christus predikt. Wanneer doet Hij dat? Hij predikt aan geesten in de gevangenis. Wie zijn dat? Wat zijn de gevolgen van prediking?

Sommige uitleggers menen dat Christus tijdens de drie dagen in het graf is heengegaan en gepredikt heeft aan de ongelovig gestorven mensen uit de OT-sche tijd, zoals de mensen die zijn omgekomen bij de zondvloed, en hen het heil heeft verkondigd, zodat er voor deze mensen een tweede kans zou komen op redding. Men legt dan wel eens een verbinding met de woorden uit de geloofsbelijdenis 'nedergedaald ter helle', alsof Christus in de hel geweest zou zijn, de plaats waar overleden ongelovigen zijn. Als ik gevraagd wordt in een dienst de geloofsbelijdenis te lezen, kies ik er liever voor om te zeggen dat Christus is neergedaald in het rijk van de dood.

Bezwaar tegen deze uitleg is dat het hier moeilijk kan gaan over de tijd tussen dood en opstanding van Christus. Vs. 18 zegt nadrukkelijk dat Christus is levend gemaakt en dat Hij in die hoedanigheid – dus als levend gemaakte - heeft gepreekt. De vraag die we ons dan moeten stellen is, of Christus na Zijn opstanding gepreekt heeft aan overleden ongelovigen uit de OT-sche tijd. Daarvoor vinden we geen enkele grond in de Heilige Schrift.

Ook hebben we onszelf af te vragen of de 'geesten in de gevangenis' wel overleden mensen zijn. In de bijbel worden overledenen wel eens zielen genoemd, maar voor zover ik weet nergens 'geesten'. Als de bijbel over geesten spreekt gaat het vrijwel altijd over engelen. Goede engelen worden dienende geesten genoemd, gevallen engelen boze geesten. Ook zegt de Schrift nergens dat overleden ongelovigen in de gevangenis bewaard blijven. Die plaats wordt meestal de hades (de hel) genoemd en de plaats waar de overleden gelovigen zijn wordt het paradijs genoemd. Denk maar aan de moordenaar aan het kruis. *Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.* En van boze geesten en satan wordt nu juist wel gezegd dat zij zich in de gevangenis of in

de afgrond bevinden. Zij worden uit de gevangenis losgelaten aan het eind van het 1000-jarig rijk. Ook in de 2^e brief van Petrus en in de brief van Judas lezen we over engelen die gezondigd hebben en bewaard blijven voor het oordeel.

Persoonlijk neig ik ernaar om daarom deze tekst als volgt uit te leggen:

Christus heeft met Zijn dood, opstanding en hemelvaart metterdaad de overwinning verkondigd. Het woord dat hier gebruikt wordt voor verkondigen, betekent letterlijk 'proclameren'. Christus' overwinning en troonsbesteiging is een proclamatie van overwinning op zich. Er is dan ook geen herkansing tot bekering, maar deze overwinning is eerder een aanzegging van het oordeel. Nu Christus zonde en dood heeft verslagen en Zijn positie aan de rechterhand van de Vader heeft ingenomen is de nederlaag voor satan en zijn demonen definitief.

Maar is dan de parallel die getrokken wordt met de tijd van Noach niet juist een aanwijzing dat het om mensen gaat die bij de zondvloed zijn omgegekomen? Naar mijn idee gaat het hier slechts om een tijdsaanduiding, de tijd voor de zondvloed. God is geduldig geweest met de mensen van voor de zondvloed. Hij heeft deze mensen genadetijd gegeven, maar ze bekeerden zich niet. Integendeel zij lieten zich beïnvloeden door Gods tegenstander en zijn trawanten.

Slechts 8 zielen konden door het oordeel heen bewaard blijven. De familie Noach. De ark was hun redding. Die ark zou je een type van Christus kunnen noemen. Hij is onze ark. Door Hem worden wij behouden. En van die redding is de doop een illustratie. Christus reinigt ons van zonden en wil nieuw leven geven. Opmerkelijk dat hier de doop niet als antwoord wordt gezien maar als een gebed, dat is een vraag, om een goed geweten. Daarmee drukt de dopeling uit dat hij in dat nieuwe leven wil wandelen. Het geeft richting. Zo willen we samen op weg gaan achter de Heiland aan. Hij is de Overwinnaar. We zijn gereinigd van zonden en mogen nu, biddend om de werking van Gods Geest als nieuwe mensen leven. En straks als Jezus komt mogen wij ten volle zijn zoals Hij is. Opgestaan in een nieuw leven. Wat zal de wereld mooi zijn op die dag!

AMEN